

Дата випуску: 25/11/2016

Тираж: 12 примірників

№ 47 Осіння ☺

Ж

Л

А

С

Красиво! Лаконічно! Актуально! Сенсаційно!

Знову школа радісно вітає школярів

1-го вересня у нашій школі, як і у всіх школах України, пройшов День Знань. Свято було проведено організовано та злагоджено, радуючи школярів, батьків і, звичайно, вчителів яскравими осінніми квітами та святковими урочистостями. Адже гарний початок є запорукою вдалого навчального року, гідних успіхів у навчанні.

Святкову лінійку відвідали начальни

к управління сім'ї та молоді Тернопільської ОДА Чорний Ігор Володимирович, начальник відділу сім'ї

та молоді Козівської РДА Іваницька Марія Михайлівна та заступник голови районної ради Солтис Роман Володимирович. Вони привітали дітей, батьків та вчителів з радісним і світлим святом початку нового навчального року.

А також до школярів на свято завітали казкові герої- лисиця Аліса, кіт Базиліо та шановане 1 вересня. Вони загадували загадки першокласникам та разом з ними танцювали.

Учні 11 класу разом з першокласниками організували танцювальний флешмоб на честь 25 річниці незалежності України.

За доброю традицією отець Роман Рокецький відслужив молебень і

покропив свяченою водою всіх присутніх на святі. Прозвнів перший дзвінок і це означає, що навчальний рік розпочато. Отже, з нагоди Дня знань, вітаємо всіх з початком навчального року. Бажаємо міцного здоров'я, впевненості у власних силах та відвертого прагненн до нових знань, адже вони це наша сила!

Підготували: Магзір Оленка, Хвастик Таня

Інформ-дайджест

20.09-21.09 2016 року вчителями історії нашої школи Федик І.М та Давосир Л.О було підготовлено та проведено інформаційно – просвітницьке заняття «100-річчя пам'яті із часу героїчних битв на горі Лисоні» та позакласний захід «Січове стрілецтво – гордість і пам'ять України. Місце зв'язки – Лисоня.»

29.09.2016 року в нашій школі відбулося вшанування 15 роковин трагедії Бабиного Яру. Також під керівництвом Давосир Л.О було проведено інформаційно – просвітницьку годину

«Трагедія Бабиного Яру – пам'ять і сучасність.»

10.10.2016 року для учнів початкових класів нашої школи був проведений літературно – музичний журнал, присвячений 130 річниці від дня народження письменниці, дитячої поетеси, української діячки Іванни Блажкевич. На захід була запрошена колишня вчителька нашої школи Ядвіга Миколаївна Федик, яка була особисто знайома з Іванною Омелянівною.

«Книга і читання – важливий чинник у вихованні духовних цінностей учнів». Під таким гаслом в Україні

проходить щорічний Всеукраїнський місячник шкільних бібліотек.

17 жовтня 2016 року у нашій школі було оголошено про проведення акції-конкурсу «Подаруй книгу з автографом, побажанням – заяви про себе» «Найоригінальніші автографи, побажання будуть зачитані на загальношкільній лінійці, а переможці школи відзначені» – повідомила бібліотекар школи Меленчук Л.С

20 жовтня 2016 року на базі нашої школи було проведено навчальні заняття з учнівською молоддю за сприянням відділу освіти та спорту райдержадміністрації. Для майбутніх захисників України навчання провели воїни-афганці Тернопільського центру сприяння захисту Вітчизни «Булат».

ЯК МИ ВІДПОЧИВАЄМО?

25.09 2016 року учні та вчителі нашої школи завітали на 14 фестиваль «Тернопільські театральні вечори. Дебют», приурочений світлій пам'яті нашого земляка Михайла Форгеля. Волинський музичний драмтеатр імені Тараса Шевченка полонив глядача сучасною драмою «З любов'ю Оскар». Організатори поїздки Федик Ірина Миколаївна, Гладчук Галина Зеновіївна, Сточанська Оксана Іванівна.

29.09 2016 року учні 5-6 класів на чолі з класними керівницями Голяс С.Є. та Дроняк О.Н,

представниками батьківських комітетів, побували на екскурсії у Бережанах. Діти відвідали замок Синявських, краєзнавчий музей, старовинну церкву Пресвятої Тройці. Загалом поїздка була дуже цікавою та пізнавальною.

«Учитель - не просто професія, це покликання.»

Він

актор, але його глядачі і слухачі не аплодують йому. Він скульптор, але його роботи ніхто не бачить. Він лікар, але його пацієнти рідко дякують йому за лікування та далеко не завжди бажають лікуватися. Де ж йому взяти сили для щоденного натхнення? Тільки в самому

му собі, тільки у свідомості величчя своєї справи.»

Ці слова присвячені всім учителям.

Щорічно, у перший тиждень жовтня ми відзначаємо чудове свято – День вчителя. Цей день завжди проходить у нашій школі по-особливому. Із самого ранку в кожному класі панує неповторна святкова атмосфера, в коридорах гамірно, всі святково вдягнуті, у кожного чудовий настрій, на обличчі усмішка.

За шкільною традицією День вчителя – ще й день учнівського самоврядування, тому уроки в школі проводять старшокласники. Цьогоріч вони ввійшли в роль і викладачів, і вихователів.

Свято розпочалося зі шкільної лінійки, на якій випускники зачитали Акт передачі повноважень дирекції школи та педагогічного колективу учням 11 класу. Опісля, новоспечені класні керівники провели учнів у класні кімнати і приступили до своїх обов'язків, а вчителі мали можливість відпочити від своїх щоденних кропітких справ під час чаювання. Уроки в усіх класах проводили теж випускники, а наставники спостерігали, давали поради і допомагали.

Особисто мені було дуже приємно спостерігати, як добре вдався цей день –

організовано все було дуже відповідально, старшокласники продумали все до найменших дрібниць. Завершився навчальний день святковим концертом, на якому були і танці, і співи, і театральні вистави, і звісно теплі й щирі слова.

Протягом усього дня очі вчителів сяяли радістю і щастям, адже це було їхнє свято. Я впевнена, що для кожного цей день був особливим. Для наших вчителів – тому що це їхнє професійне свято, для учнів старшокласників – тому що вони змогли гідно його організувати

та, найголовніше, подарувати частинку себе кожному вчителю. Вихованці дякували своїм педагогам за їхню любов та працю, і я вважаю, що святкова атмосфера цього дня поширювалася не лише у шкільних стінах, але й в серці кожного присутнього.

Підготувала: Репеха Соломія

Клич друзів – граймо разом

13 жовтня 2016 р., напередодні Дня захисника України, у Козівській ЗОШ І-ІІІ ступенів №2 відбулося справжнє спортивне свято – відкриття сучасного спортивного майданчика із обладнаним інвентарем. Він став нагородою за перемогу у Всеукраїнському конкурсі «Клич друзів - граймо разом! - 2016», організатором якого є Фонд Кличко.

Куратором проекту участі школи в конкурсі була вчитель англійської мови Гурська Н. П. Вона упродовж трьох років активно співпрацювала з представниками фонду, надсилаючи потрібні матеріали. Третій етап конкурсу виявився успішним і приніс довгоочікувану перемогу.

7 вересня Фонд Кличко оголосив переможців конкурсу. І трохи більше як за три тижні красунчик-майданчик уже знаходиться в

епіцентрі гучного спортивного свята – на подвір'ї Козівської ЗОШ І-ІІІ ст. №2 відбувається урочисте відкриття спортивного майданчика за участю команди Фонду Кличко, представників Фундації Соса-Кола!

Почесними гостями нашого свята були директор фонду Кличко Носенко Аліна Сергіївна, керівник департаменту спортивних проектів «Клич друзів – граймо разом!» Колеснік Віктор Іванович та керівник урочистого відкриття майданчика Мулярчук Олександр Вікторович. Щирою молитвою та свяченою водою благословив відкриття майданчика отець – декан Роман Рокецький.

Представники фонду Кличко провели для школярів справжнє спортивне свято із змаганнями та нагородами. Усього за соціальної ініціативи «Клич друзів – граймо разом!» Фондом Кличко встановлено понад 171 спортмайданчиків. Метою цієї багаторічної діяльності є заохочення дітей до занять спортом шляхом розвитку спортивної інфраструктури. Ініціатива відбувається за рахунок гранту Фундації Соса-Кола.

Ми щиро вдячні Всеукраїнській благодійній організації за здійснення нашої мрії. Переконані, що допоки є в Україні такі небайдужі люди до проблем молоді, школярі матимуть змогу формувати здоровий спосіб життя задля досягнення своєї мрії - бути надією та опорою для своєї держави!

Підготувала: Гловин Настя

Олімпіади

Предмет	Дата
Конкурс ім. Т.Г. Шевченка	29 жовтня
Екологія	2 листопада
Правознавство	3 листопада
Географія	5 листопада
Хімія	6 листопада
Трудове навчання	12 листопада
Англійська мова	13 листопада
Фізика	19 листопада
Економіка	20 листопада
Українська мова і література	26 листопада
Астрономія	27 листопада
Математика	3 грудня
Історія	4 грудня
Інформатика	10 грудня
Німецька/французька мови	11 грудня
Біологія	17 грудня

Вітаємо переможців
районного етапу!

Клас	Конкурс ім.. Т.Г. Шевченка	
9	Гловин Анастасія	1 місце
7-Б	Храпчинська Олена	2 місце
10	Тютюнник Юлія	2 місце
11	Тютюнник Вікторія	3 місце
	Екологія	
11	Атаманчук Тетяна	1 місце
11	Тютюнник Вікторія	1 місце
10	Тютюнник Юлія	1 місце
	Правознавство	
9	Репеха Соломія	1 місце
11	Тютюнник Вікторія	1 місце
9	Гловин Анастасія	2 місце
10	Тютюнник Юлія	2 місце

Жовтень - місяць молитви на вервиці

Жовтень у Католицькій Церкві—це місяць,присвячений особливо прочитання Пресвятої Богородиці через проказування вервиці.

Ця молитва під натхненням Святого Духа,поступово розвивалась під час другого тисячоліття та була улюбленою молитвою багатьох святих. Святіший Отець Іван-Павло II сказав: «Вервиця—це моя улюблена молитва. Чудова молитва!

Чудова своєю простотою і глибинністю. На тлі «Богородице Діво» переходять перед очима душ головні події з життя Ісуса Христа. Ці події розкладаються в цілості в таїнствах радісних, страсних, славних та світлих, які ставлять нас у живу єдність з Ісусом, і можна сказати – через Серце Своєї Матері. Рівно наше серце здатне включити в ті десятки Вервиці всі факти, які творять життя людини: родину, націю, церкву, людство, а також і переживання, як особисті, так і ближніх, а особливо тих, хто нам близький такого цінімо найбільше»

Своєю простотою глибинністю молитва на вервиці також і нині широко поширена серед людей. Вона була особливого значення в появах Божої Матері. Пресвята Богородиця доручила молитися на вервиці за мир у світі і за навернення грішників до Бога. Вона теж просила, щоб наприкінці кожної десятки добавляти щей таку молитву: «О, мій Ісусе, прости нам наші гріхи, захорони нас від пекельного вогню, провадь до неба всі душі, особливо ті, що найбільше потребують Твого Милосердя».

Щомісяця 13 числа,у церкві Святого Василя Великого, у Козові, проводиться молитва на вервиці за мир та спокій в Україні, та у власних потребах. Учні, вчителі, батьки беруть безпосередню участь у молебні. Також кожного понеділка , у холі нашої школи проводиться невеличкий молебен, за гарний і успішний початок тижня, на якому наш отець Роман Рокецький, дає цінні настанови і благословляє усіх присутніх.

Молитва – це розмова з Богом. Вона необхідна для нас так само, як повітря і їжа. У нас все від Бога: життя, здібності, здоров'я, їжа, все це дається нам Богом. Тому в радості і в смутку, при потребі чи з подякою ми повинні звертатися до Бога. Саме молитва дозволяє відчувати радість присутності Бога в нашому житті.

Пам'ятаймо, що молитва є ключем до скарбниці Божих Благодатей. Спілкування з Богом , пережиття Його присутності – це і є наша нагорода.

Той молимося, щоб радіти і радіймо, щоб наповнювати любов'ю серця інших людей і створювати сіті любові по всьому світу.

Підготувала: Футко Аня

Сторінками історії нашої школи

Наша Козівська загальноосвітня школа I-III ступенів №2 має багату історію та давні традиції, які ми всіляко зберігаємо та продовжуємо. В її стінах у різні роки працювали видатні педагоги, а випускниками є передові люди не тільки селища, а й добре знані в

Україні, справжні фахівці своєї справи. Оскільки, я пообіцяла, що буду продовжувати цю рубрику, і щоразу шукатиму щось нове та не менш цікаве про нашу рідну школу, я вирішила взяти інтерв'ю у відомої літератори Козівщини, колишньої вчительки української мови та літератури та образотворчого мистецтва

Ядвіги Миколаївни Федик.

-Ядвіго Миколаївно, яку професію Ви хотіли мати у дитинстві? Ким мріяли бути?

-Коли я ще була малою, тільки навчилася так-сяк ходити, вже тоді згрібала вугілля з печі, і тим вугликом малювала свої перші «шедеври» на білосніжних стінах у хаті. Пам'ятаю, що перший мій малюнок, який мені дуже сподобався, був « Огірочок з хвостиком», як я вже пізніше його назвала. Намалювала я його на стіні у бабусиній хаті, яка жила через дорогу від мого дому. З того часу я все більше і більше захоплювалася малюванням. Мене ніхто ніколи не вчив цьому, я сама розуміла, що таке відтінки, як повинно правильно падати світло у тому чи іншому місці. Пройшло трохи часу. Я була у першому класі, і вже всі знали, що я вмію добре малювати, однокласники зверталися з проханнями «Ну намалюй, будь ласка, і мені, ти ж вмієш так гарно.» Одного разу підійшла вчителька і сказала, що бачить в мені майбутнього художника, тому попросила мене намалювати їй малюнок, а вона колись буде його показувати дітям, і казати хто його намалював, і що ця талановита людина вчилася у нашій школі. Отже, будучи дитиною, я завжди мріяла бути художником.

- Коли Ви вирішили стати вчителем?

- Взагалі, я ніколи навіть не планувала вчителювати. Але так сталося, що мені, вісімнадцятирічній дівчині, запропонували написати заяву на роботу вчителя в моєму рідному селі. Спочатку я навіть не уявляла як це я можу проводити уроки, що буду казати дітям, чим їх зацікавлюватиму. Але заяву таки написала, і її прийняли. Мені одразу ж доручили перший клас, у якому було 49 учнів. Дітям ж треба було пояснити кожен букву, цифру, як правильно їх писати, рахувати. Тоді я знайшла вихід: щоб дітям було цікавіше вчитися я малювала власноруч аплікації до букв і цифр. Пізніше я влилася в навчальний процес, і призвичаїлася. В районі ставили мене в приклад, я ставала досвідченішою. Потім, з часом, відкрили Кременецький учительський інститут, у який я поступила заочно. Закінчивши його, поступила у педагогічний інститут, теж у Кременці. Стала вчителькою української мови та літератури. А любов до малювання й надалі передавала своїм учням, знайомим, сусідам. У 1966 році я почала працювати вчителем у Козівській загальноосвітній школі I-III ступенів №2. Я пропрацювала у ній 20 років вчителем української мови та літератури, а також проводила експедиційний загін «Мистецтво належить народам».

-Ядвіго Миколаївно, яким є ваше кредо, девіз по житті?

-Моїм кредом завжди були, є, і будуть слова: «Бережи честь і гідність. Будь собою.» Насправді, по житті вони мені завжди допомагали, і спонукали, щоб там не було вірити в себе і свою силу, залишатися завжди тим, ким ти є.

- Чи були за час Вашого вчителювання діти-унікуми, талановиті у тій чи іншій сфері?

- Кожен учень насправді був талановитим. Хтось у малюванні, хтось у музиці, а хтось просто вмів залишатися людиною. Так, це теж талант . Якщо говорити про талановитих дітей, який я навчала, то можу назвати Івана Сонсядла, котрий «створив» Кобзаря у нашій Козові. Також, пригадую Филиму Люду , Овсік Надю, Пospelову Олю, які були здібними дівчатами.

-Чи відзначалася наша школа у районі в ті часи?

-Напевне, найбільше школа відзначилася дендропарком «Лісова пісня». Адже саме учні та вчителі нашої школи насаджували парк, піклувалися про його зовнішній вигляд.

-Ядвіго Миколаївно, якою була система оцінювання, шкільна форма, чи висувалися вимоги щодо неї? Які особливості нашої школи Ви ще можете пригадати?

-Загалом система оцінювання була п'ятибальною. Цікаво те, що в ті часи виникла така приказка “ Два в умі –три на папері». Адже, коли учні отримували погані оцінки, вчителів за це не хвалили. Тому одиниці і двійки, як оцінки, не сприймалися. Важливо сказати те, що вимагалось читання від учнів. Особисто я виписувала на листку список літератури, роздавала учням, і вони повинні були усе прочитати. Так вони розвивали своє мислення, словниковий запас. Щодо форми, то вона була обов'язковою. Дівчата одягали коричневі плаття з білими комірцями, а також чорний фартух на щодень. Хлопці – коричневі костюми з білими комірцями також. Як хлопці, так і дівчата, повинні були мати червоні галстуки, якщо були піонерами. Особливістю нашої школи було те, що вона постійно добудовувалася. Коли я тільки прийшла до школи вчителювати, то було лише ліве крило школи, а вже згодом добудували праве, спортзал і молодшу школу. Також у школі була кабінетна система : кожен урок проводився у іменованому кабінеті (хімія в хімічному, українська мова- в мовному кабінеті і т.д. Працювала теплиця, за якою доглядали і учні і вчителі. Діяв гуртожиток, у якому жили діти з сіл. У ньому працювали вихователі, я в тому числі. Харчувалися учні в шкільній їдальні.

-Наприкінці, хочу запитати, а яке ж у Вас хобі тепер? Чи досі займаєтесь улюбленою справою – малюванням?

- Насправді, маюю тепер дуже рідко. Зате я розвила в собі навички вишивання. Вишиваю хрестиком і гладдю. І виходить досить гармонійно. Заміняю малювання – вишивкою, поєдную кольори і відтінки у ній.

Хобі дійшло до улюбленого заняття, і одного разу я вишила блузку відомій поетесі та художниці Наталі Волотовській.

Хочу побажати кожному учневі розвивати свої таланти та навички, у ще юному віці. Адже потім, у коловороті життя такої можливості може не буде. Залишайтеся завжди собою і вірте у краще. Успіху і процвітання нашій рідній другій школі! **Я щиро дякую Ядвізі Миколаївні за таку теплу розмову, і приділений мені час . Багато чого нового і цікавого я почула з уст цієї мудрої, наполегливої, сильної у будь - якому випадку жінки. Хочу побажати Ядвізі Миколаївні міцного здоров'я і многая літа!**

Підготувала: Ренеха Соломія

Загальношкільна акція «Напиши лист ровеснику.»

Події на Сході змінили козівчан. Неодноразово збирали кошти, продукти харчування, побутові речі для учасників АТО та жителів потерпілих областей країни. Нещодавно учні школи також потрудилися на підтримку воїнів та їхніх родин. Діти зібрали і надіслали велику кількість листів, написаних з любов'ю їхнім ровесникам.

Окремі уривки з листів:

Привіт, друже зі Сходу!

Пише до тебе дівчина Наталка з невеличкого селища Козова, яке розташоване на заході України.

Перш за все, хочу сказати, що у нас все спокійно: ми ходимо до школи, а наші маленькі братики і сестрички – в садочки. Та війна, що у вас на Сході – це для нас, наче фільм, а для вас – це жахлива реальність. Я не знаю, якою мовою ти розмовляєш, але це зовсім неважливо, адже Батьківщина у нас одна. Ми не повинні дозволити, щоб Україна розкололася на частинки, адже гинуть невинні люди...

Пам'ятай, Захід і Схід – єдині!

Твоя ровесниця.

«Україна в моєму серці»

Молюся, Боже, я до тебе,

Нам Україну збережи!

Щоб наші хлопці, що на Сході,

Даремно кров не пролили

Щоб Схід і Захід були разом,

Щоб нас ніхто не розділив.

І дітки, що чекають тата,

Усіх діждались їх з війни!

учениця 8 класу

Привіт, мій незнайомий друже! Щодня прокидаюсь і спокійно йду до школи. Наді мною - мирне блакитне небо, люди поспішають у своїх справах, дітки відвідують садочки. Але щодня я ставлю собі запитання: а як живеться Тобі під пострілами «градів» і мінометів? Я не знаю, чи цей лист тобі чимось допоможе, але я хочу сказати, що ти не один, що вся Україна з тобою. Я впевнена, що незабаром ця війна закінчиться, настане такий жаданий мир, повернуться додому сотні солдатів, які захищають кордони нашої України і жителів Сходу. А нам залишається – просто вірити у перемогу!

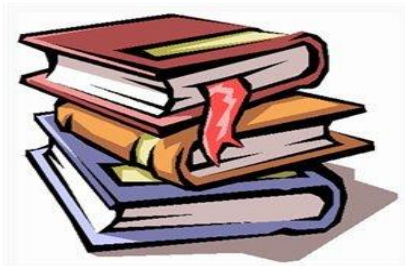
Привіт! Я - Назар. Я дуже люблю свою сім'ю, друзів і землю, на якій народився. Я дуже хочу, щоб ніколи не було війни. Я мрію почути, що в Україні все гаразд, немає людських

страждань. Я хочу, щоб у твоєму місті чи селищі, любий читачу, завжди панував мир. Я бажаю тобі, щоби кожного дня, дивлячись на небо, ти бачив яскраві сонячні промені, і ні вдень, ні вночі не чув кулеметних пострілів. Бажаю усім Вам терпіння, витривалості та мужності. Бажаю у спокої та мирі провести зимові свята...

Найзаповітнішою мрією кожного українця, в тому числі й дітей, залишається віра і надія у мирне небо, спокій та цілісність нашої держави. Тож будемо сподіватися, що ці листи-вітання додадуть сили волі та мужності нашим захисникам, аби вони якнайшвидше повернулися додому та щасливо провели Різдвяні свята у родинному колі.

Книжкова полицка

Книги – морська глибина,
хто в них пірне аж до дна,
той, хоч і труду мав досить
дивнії перли виносить

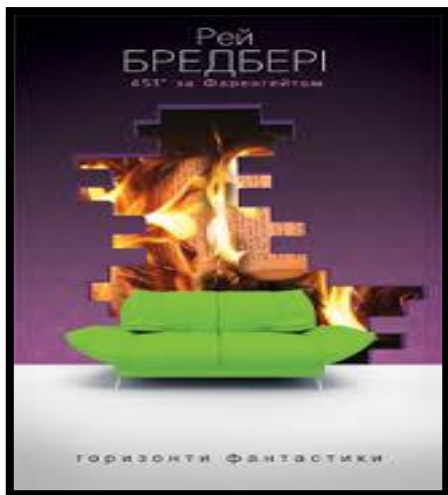
І.Франко

Слава Ісусу Христу!

Починаючи вперше рубрику «Книжкова полицка», я хочу перш за все розповісти як я почала читати книги, і яке місце вони займають у моєму житті.

Зараз мені важко уявити своє життя без книги. Особисто я, маючи вдома бабусю – вчительку, звикла до книжок ще з самого дитинства. Книги завжди розкривали переді мною дивовижні таємниці життя та давали корисні поради у важку хвилину, вчили розуміти світ і самого себе. Я вважаю, що спілкування з книгою допомагає людині розвиватися та вдосконалюватися. І якщо читати уважно, вдумливо, аналізуючи, то неодмінно перед читачем розкриється цілий світ цікавих подій, глибоких душевних переживань та інтелектуальних відкриттів. Коли книга є твоїм супутником з дитинства, в дорослому житті набагато легше знаходити вихід з будь-якої ситуації.

«Хороша та книга, яку відкриваєш смакуючи, а закриваєш збагатившись», - сказав колись Амос Олкот. І я з ним повністю погоджуюся. Читаючи різноманітні «мильні» романи та безглузді оповідання, ми просто вбиваємо свій дорогоцінний час, якого завжди не вистачає. Читати потрібно «правильну» літературу. Перегортаючи останню сторінку книжки, ми повинні збагачуватися. Новими знаннями, досвідом героя, порадами автора. Після однієї прочитаної книги ніхто не стане розумнішим, але після десятки мудрих книг, достойних нашої уваги, наш словниковий запас обов'язково збільшиться. Це вже є цінним для нас. Це ніби маленька перемога. А доводити самому собі, що ти чогось вартий, - дуже приємно. Підніматися у своїх очах щоразу на сходинку вище і зрозуміти, що ти можеш собою гордитися. І цим ми завдячуємо книгам, я вважаю. Отже, як висновок, я хочу сказати, що читання – це не нудна

справа, як вважає більшість із нас. Це корисно і пізнавально. Однією з таких «правильних» книг, на мою думку, є книга написана відомим автором Реєм Бредбері, «451 градус за Фаренгейтом». Це остання прочитана мною книга, за цей період. Мені давно радили її прочитати, але оскільки я не цікавилася такого роду жанром (наукова-фантастика), то не одразу взялася за читання. Але, коли почала, то відірватися вже не могла. Дії у творі відбуваються в майбутньому. Гай Монтег, головний герой твору, працює пожежником. Але його основне завдання, не гасити пожежі, а навпаки розпалювати їх. Точніше кажучи, спалювати книги, які є урядовою заборонаю. Книги в майбутньому стали заборонаю, через те що вони змушували людей журитися, в них описується про тих, кого зазвичай не існує, а, найголовніше, це те, що книги

змушують людей почуватись нерівними. Це все пішло на руку тогочасній владі, яка скористалася моментом, коли більшість людей відмовились від книг. Головний герой щиро вірив, що спалюючи будинки, у яких знаходилися збірки книжок, це важливі і потрібні речі. Він вважав, як і його колеги, що люди які читають книги отруюють суспільство. Натомість в кожному будинку були великі настінні телевізори, за якими люди проводили практично весь вільний час. Що цікаво – це те, що телевізійні програми тривали лише 3-4 хвилини, щоб люди самостійно не могли проаналізувати побаченого. Та одного разу, одна зустріч Гая з безтурботною, дивакуватою, зачудованою, та такою жвавою сімнадцятирічною дівчиною Кларіс Маклелен, змінила його життя назавжди... (Далі буде)

Підготувала: Ренеха Соломія

А чи знаєте ви?

А чи знаєте ви?

- ✓ Нам достатньо долі секунди, щоби оцінити якість сайту, на який ми зайшли.
- ✓ Якщо ви часто й подовгу сидите за комп'ютером, то моргаєте не менше семи разів на хвилину. Так наші очі намагаються попереджати синдром «офісного зору».
- ✓ Знамениту комбінацію — програму «на три пальці» — Ctrl-Alt-Del — створив і впровадив один із розробників IBM PC Девід Бредлі.
- ✓ Підраховано — якщо Білл Гейтс буде платити по 1 долару за кожне «зависання» «Windows», то Microsoft через 3 роки збанкрутує.
- ✓ У 1994 році сенсаційну перемогу над шахматистом Гаррі Каспаровим здобув комп'ютер.
- ✓ У листопаді 1962 через дефіс, який був пропущений в комп'ютерній програмі, довелося підірвати ракету, що стартувала з мису Канаверал до Венери.
- ✓ Сучасні моделі комп'ютерів володіють потужністю що в 10 разів перевищує ту, що свого часу знадобилася для відправки людини на Місяць.

- ✓ Розробники першого CD-носія, при розрахунках розміру диска орієнтувалися на Дев'яту симфонію Бетховена, тривалість якої становить близько 72 хвилин.
- ✓ Модель Apple Lisa стала першим у світі комп'ютером, в якому використовувалася миша, а також графічний інтерфейс.
- ✓ Перші моделі комп'ютерів компанії

Apple були оснащені жорстким диском розрахованим лише на 5 Мб.

- ✓ При роботі комп'ютера ENIAC, що вважався найпотужнішим у свій час, споживалося стільки електрики, що найближче місто відчувало труднощі з надходженням електроенергії.
- ✓ Мало кому відомо, що існують локальні мережі, що складаються з великого числа з'єднаних між собою комп'ютерів. Прикладом такої системи служить мережа з 6000 ПК, обслуговуюча адронний коллайдер.
- ✓ Цікаво відзначити, що стандартний комп'ютер рідко завантажується на повну потужність. Більше половини часу він працює в половину своїх можливостей.
- ✓ В Італії за відправку електронних листів без згоди одержувача можна «заробити» 3 роки в'язниці.
- ✓ Китайським геймерам заборонено грати в ігри, які пропагують вбивства, - наприклад, в «GTA» або «Postal». Не шанують в Піднебесній і хакерів: їм загрожують серйозні тюремні терміни, а в 1998 році парочка зломщиків навіть була засуджена до вищої міри покарання.
- ✓ Свято сисадміна відзначають у багатьох країнах. Але тільки в Штатах він носить назву «День подяки системному адміністраторові».

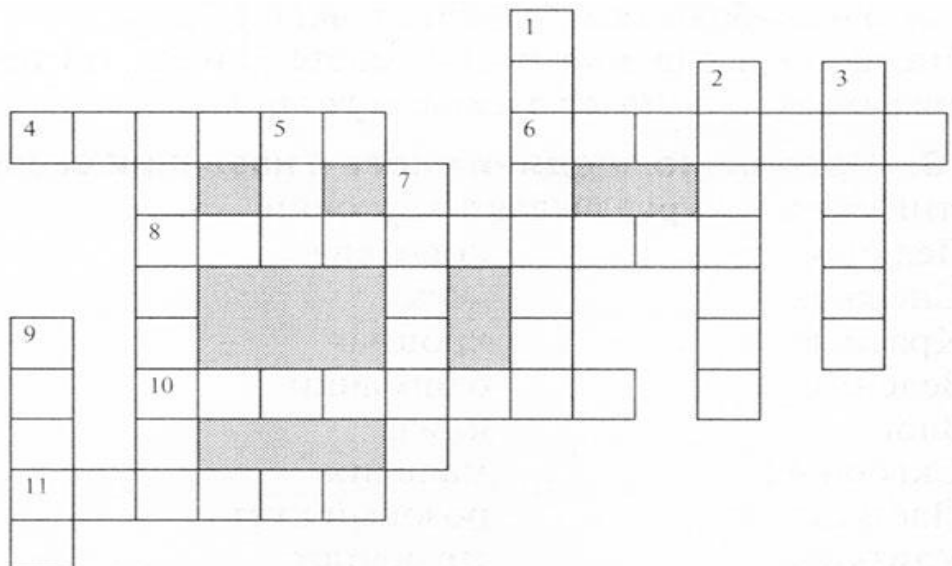
Підготували: Пархуць О. Поляк Ю.

Всезнайко

По горизонталі: 4. Які за жанром літературні твори особливо любив складати Г.Х. Андерсен? 6. Пташка, яка своїм чудовим співом врятувала китайського імператора від смерті. 8. Ім'я дівчинки, яка народилася в бутоні квітки. 10. Казка про дурною принцесі, яку покарав бідний, але розумний принц. 11. Чарівний предмет Оле-Лукойє.

По вертикалі: 1. Пташка - вірна подруга Дюймовочки. 2. Казка про незвичайну срібному квітці з золотим серцем і жайворонка, які загинули в неволі. 3. Гарна птиця, на яку перетворився гидке каченя. 5. Мальчиксердце якого від злого чаклунства перетворилося на шматочок льоду. 7. Волшебний предмет, який змайстрував для Принцеси Свинопас. 9. Героїня казки «Дикі лебеді».

редакція газети

Головний редактор: Репеха Соломія

Пархуць Олександр, Поляк Юра, Хвастик Тетяна, Марзір Олена, Гловин Анастасія, Футко Анна, Леснікова Надія, Тютюнник Юлія, Тютюнник Вікторія, Волкова Тетяна, Атаманчук Тетяна, Кравчун Ольга, Рокецький Богдан

